

वा० रा०

॥ १५१ ॥

स्रग्दामभिः सन्नद्धमलंकृतं ॥ दत्तपंचांगुलं पंचांगुलप्रमाणादत्ताः कालायसपट्टबंधायस्मिन्तं ॥ २ ॥ हेमपट्टादयो लंकारार्थाः ॥ ३ ॥ शक्रध्वजसमौजसं अलंकारादिकृत
सौंदर्यात् ॥ ४ ॥ निष्कमुरोभूषणं ॥ ५ ॥ ६ ॥ महात्मनोमहादेहस्य परिघाग्रेण वातग्रंथिः अवहादिसप्तमहावायूनांसंधिः पुस्फोट एतेन परिघस्य दैर्घ्यमुक्तं ॥ प्रज्ज्वाल

ततः स्रग्दामसन्नद्धदत्तपंचांगुलं शुभं ॥ आददेपरिघंधीरोमहेंद्रशिखरोपमं ॥ २ ॥ हेमपट्टपरिक्षिप्तं वज्रविद्रुमभूषितं ॥ यमदंडोपमं
भीमं रक्षसांभयनाशनं ॥ ३ ॥ तमाविध्यमहातेजाः शक्रध्वजसमौजसं ॥ विननादविवृत्तास्यो निकुंभो भीमविक्रमः ॥ ४ ॥ उरोगतेन
निष्केण भुजस्थैरंगदैरपि ॥ कुंडलाभ्यांचचित्राभ्यां मालयाचसचित्रया ॥ ५ ॥ निकुंभोभूषणैर्भातितेन स्मपरिघेण च ॥ यथेंद्रधनुषा
मेघः सविद्युस्तनयितुमान् ॥ ६ ॥ परिघाग्रेण पुस्फोटवातग्रंथिर्महात्मनः ॥ प्रज्ज्वालसघोषश्च विधूमइव पावकः ॥ ७ ॥ नगर्याविटपा
वत्यागंधर्वभवनोत्तमैः ॥ सतारागणनक्षत्रं सचंद्रसमहाग्रहं ॥ निकुंभपरिघाघूर्णे भ्रमती वनभस्त्रलं ॥ ८ ॥ दुरासदश्च संजज्ञे परिघाभ
रणप्रभः ॥ क्रोधे धनो निकुंभाग्निर्युगांताग्निरिवोत्थितः ॥ ९ ॥ राक्षसावानराश्चापिनशेकुः स्पंदितुं भयात् ॥ हनुमांस्तु विवृत्योरस्तस्थौ
प्रमुखतो वली ॥ १० ॥ परिघोपमवाहुस्तु परिघं भास्करप्रभं ॥ वलीवलवतस्तस्य पातयामास वक्षसि ॥ ११ ॥ स्थिरे तस्योरसि व्यूढे प
रिघः शतधाकृतः ॥ विकीर्यमाणः सहसा उल्काशतमिवांबरे ॥ १२ ॥ सतु तेन प्रहारेण न च चालमहाकपिः ॥ परिघेण समाधूतो यथाभूमि
चले चलः ॥ १३ ॥ स तथाभिहतस्तेन हनूमान् प्लवगोत्तमः ॥ मुष्टिं संवर्तयामास वलेनातिमहाबलः ॥ १४ ॥ तमुद्यम्य महातेजा निकुंभो
रसि वीर्यवान् ॥ अभिचिक्षेप वेगेन वेगवान्वायुविक्रमः ॥ १५ ॥

निकुंभइतिशेषः ॥ परिघाग्रभागइतिवा ॥ ७ ॥ विटपावती गंधर्वनगरी ॥ अ
लकेतितीर्थः ॥ ८ ॥ परिघाभरणाभ्यां प्रभाकांतिर्यस्यसः ॥ ९ ॥ स्पंदितुमपिनशेकुः ॥ उरोविवृत्य उरः प्रकाश्य ॥ १० ॥ तस्य हनूमतः ॥ ११ ॥ परिघः शतधाकृतः ॥
महाशिलाहतजीर्णकाष्ठवत् विकीर्यमाणश्च स आकाशे उल्काशतमिवासीदितिशेषः ॥ १२ ॥ भूमिचले भूकंपे ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

यु० का०

॥ १५१ ॥